

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอด้วยตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2
5. ค่าสถิติอื่น ๆ

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับตำแหน่งและแผนกที่ปฏิบัติงาน ได้แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และ ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
20 – 30 ปี	151	39.95
31 – 40 ปี	215	56.88
41 – 50 ปี	10	2.64
51 – 60 ปี	2	0.53
รวม	378	100
เพศ		
ชาย	7	1.85
หญิง	371	98.15
รวม	378	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	203	53.70
คู่	171	45.24
ม้าย / หย่า / แยก	4	1.06
รวม	378	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	373	98.68
ปริญญาโท หรือ สูงกว่าปริญญาโท	5	1.32
รวม	378	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-5 ปี	113	29.89
6-10 ปี	83	21.96
11-15 ปี	154	40.74
16 ปี ขึ้นไป	28	7.41
รวม	378	100
ระดับตำแหน่ง		
พยาบาลวิชาชีพ 3-5	196	51.85
พยาบาลวิชาชีพ 6-7	182	48.15
รวม	378	100
แผนกที่ปฏิบัติงาน		
อายุรกรรม	83	21.96
ศัลยกรรมทั่วไป	98	25.93
ศัลยกรรมกระดูก	38	10.05
ผู้ป่วยหนัก	64	16.93
สูติ - นรีเวชกรรม	50	13.23
กุมารเวชกรรม	45	11.90
รวม	378	100

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.68 รองลงมาคือช่วง 20 – 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 39.95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 98.15 สถานภาพสมรสพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสโสดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.70 ระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 98.68 ประสบการณ์ในการทำงานพบว่ามีการทำงานระหว่าง 11 – 15 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมาคือ 1 – 5 ปีคิดเป็นร้อยละ 29.89 ระดับตำแหน่งพบว่า เป็นพยาบาลวิชาชีพระดับ 3 – 5 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.85 และแผนกที่ปฏิบัติงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานในแผนกศัลยกรรมทั่วไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.93 รองลงมาคือแผนกอายุรกรรมคิดเป็นร้อยละ 21.96

2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาซึ่งได้แก่ การค้นหาความหมายของงาน ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ การเสริมสร้างอำนาจในงานและพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย ได้แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลแต่ละตัวแปร

(N = 378)

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าพิสัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การค้นหาความหมายของงาน	48 – 116	89.40	12.57
ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์	82 – 190	144.69	18.54
การเสริมสร้างอำนาจในงาน	31 – 95	66.42	11.12
พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย	36 – 100	75.96	11.76

จากตารางที่ 2 พบว่า

คะแนนของการค้นหาความหมายของงานมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 48 – 116 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 25 – 125 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.40 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.57 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยที่ได้ค่อนข้างสูงแสดงว่าพยาบาลมีการค้นหาความหมายของงานค่อนข้างสูง

คะแนนของความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 82 – 190 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 29 – 203 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 144.69 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.54 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยที่ได้ค่อนข้างสูงแสดงว่าพยาบาลส่วนใหญ่มีระดับความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ค่อนข้างสูง

คะแนนของการเสริมสร้างอำนาจในงานมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 31 – 95 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 20 – 100 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.42 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.12 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยที่ได้อยู่ในระดับปานกลางแสดงว่าพยาบาลส่วนใหญ่ได้รับการเสริมสร้างอำนาจในงานปานกลาง

คะแนนของพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 36 – 100 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 20 – 100 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.76 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยที่ได้มีระดับค่อนข้างสูงแสดงว่าพยาบาลส่วนใหญ่ให้การดูแลผู้ป่วยค่อนข้างดี

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 1

สมมุติฐานข้อที่ 1 ของการวิจัยได้เสนอว่า การค้นหาความหมายของงาน ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์และการเสริมสร้างอำนาจในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของพยาบาล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา 4 ตัวแปร คือ การค้นหาความหมายของงาน ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ การเสริมสร้างอำนาจในงานและพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย ได้เสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
(N = 378)

ตัวแปรที่ศึกษา	การค้นหาความหมายของงาน	ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์	การเสริมสร้างอำนาจในงาน	พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย
การค้นหาความหมายของงาน	1.00			
ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์	.33**	1.00		
การเสริมสร้างอำนาจในงาน	.40**	.33**	1.00	
พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย	.58**	.25**	.52**	1.00

** P < .01

จากตารางที่ 3 เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 4 ตัวแปร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีระดับความสัมพันธ์ ดังนี้

การค้นหาความหมายของงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยในระดับปานกลาง ($r = .58$)

การเสริมสร้างอำนาจในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยในระดับปานกลาง ($r = .52$)

ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = .25$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงว่าสมมุติฐานข้อที่ 1 ได้รับการยอมรับ

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2

สมมุติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัยได้เสนอว่า การค้นหาความหมายของงาน ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์และการเสริมสร้างอำนาจในงาน มีอิทธิพลร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของพยาบาล

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise – multiple regression) เพื่อทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยจากตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ การค้นหาความหมายของงาน ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์และการเสริมสร้างอำนาจในงาน ได้แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อทำนายพฤติกรรม
การดูแลผู้ป่วยของพยาบาล
(N = 378)

ตัวแปร	R	R ²	ΔR^2	ΔF	b	β	t
การค้นหาความหมายของงาน	.538	.340	.340	193.615**	.545	.583	13.915**
การเสริมสร้างอำนาจในงาน	.660	.435	.095	144.445**	.357	.337	7.953**
constant = 14.867							

** P < .01

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าในขั้นตอนที่ 1 ตัวแปรแรกที่ถูกนำเข้าไปในสมการทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยคือ การค้นหาความหมายของงาน เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ($r = .58$) ซึ่งพบว่าเฉพาะตัวแปรการค้นหาความหมายของงานมีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยได้ร้อยละ 34 ($R^2 = .34$, $P < .01$) จากนั้นในขั้นตอนที่ 2 ตัวแปรที่ถูกนำเข้าร่วมทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย คือ การเสริมสร้างอำนาจในงานซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามรองลงมา ($r = .52$) พบว่าทำให้ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.5 ($R^2 = .435$, $P < .01$) จากนั้นเมื่อเพิ่มตัวแปรความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์เข้าร่วมทำนายพบว่าไม่ทำให้ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นได้การวิเคราะห์จึงสิ้นสุดที่ขั้นตอนที่ 2

เมื่อพิจารณาค่า β พบว่ามีค่าเป็นบวกแสดงว่าตัวแปรทั้งสองส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย โดยการค้นหาความหมายของงานสามารถทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยได้มากที่สุด ($\beta = .583$) และรองลงมาคือ การเสริมสร้างอำนาจในงาน ($\beta = .337$)

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนแสดงว่าสมมุติฐานข้อที่ 2 ได้รับการยอมรับเพียงบางส่วน กล่าวคือ มีเพียงการค้นหาความหมายของงานและการเสริมสร้างอำนาจในงานเท่านั้นที่มีอิทธิพลร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของพยาบาล ส่วนความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์นั้นพบว่าไม่สามารถร่วมทำนายได้

6. ค่าสถิติอื่น ๆ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์กับการดูแลผู้ป่วยได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ทำวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมดังแสดงในตารางที่ 5 – 8 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน

ค่าสถิติพื้นฐาน	อายุ (ปี)				ค่า F
	20 - 25	26 - 30	31 - 35	มากกว่า 36	
จำนวน	68	83	155	72	2.373
ค่าเฉลี่ย	139.84	143.94	146.86	145.43	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	20.71	16.15	18.25	19.02	

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ไม่แตกต่างกัน ($P > .05$) แสดงว่าพยาบาลที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปจะมีระดับความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ค่อนข้างคงที่

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

ค่าสถิติพื้นฐาน	ประสบการณ์ในการทำงาน (ปี)				ค่า F
	1 - 5	6 - 10	11 - 15	มากกว่า 16	
จำนวน	113	83	154	28	2.134
ค่าเฉลี่ย	141.76	145.75	146.91	141.11	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	18.92	19.17	17.57	19.14	

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ไม่แตกต่างกัน ($P > .05$) แสดงว่าพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีระดับความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการดูแลผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

ค่าสถิติพื้นฐาน	ประสบการณ์ในการทำงาน (ปี)				ค่า F
	1 - 5	6 - 10	11 - 15	มากกว่า 16	
จำนวน	113	83	154	28	3.469*
ค่าเฉลี่ย	73.11	76.92	76.98	78.96	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11.91	10.24	11.99	12.50	

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการดูแลผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนการดูแลผู้ป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกันจะสามารถให้การดูแลผู้ป่วยแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะเห็นว่าพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงจะสามารถให้การดูแลผู้ป่วยได้ดีกว่าพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์บางส่วน (partial correlation) ระหว่างตัวแปรความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์และการดูแลผู้ป่วย โดยควบคุมให้ตัวแปรการค้นหาคำความหมายของงานและการเสริมสร้างอำนาจในงานให้คงที่

(N = 378)

ตัวแปร	ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์	การดูแลผู้ป่วย
ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์	1.00	-.012
การดูแลผู้ป่วย	-.012	1.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์บางส่วนระหว่างความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์กับการดูแลผู้ป่วย โดยควบคุมตัวแปรการค้นหาคำความหมายของงานและการเสริมสร้างอำนาจในงานให้คงที่ พบว่าความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์มีความสัมพันธ์กับการดูแลผู้ป่วยระดับต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P > .05$) แสดงว่าเมื่อทำการควบคุมตัวแปรการค้นหาคำความหมายของงานและการเสริมสร้างอำนาจในงานแล้วทำให้ความเชื่อมั่นในการเผชิญเหตุการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลผู้ป่วย